

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Digte

Citation: Stub, Ambrosius: "Digte", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-idm139871599196656/facsimile.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Digte

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

II. Anonymt Svar paa Stubs Digt i Anledning af Raarups Mindedigt om Chr. Falster

Svar til Calumnianten No 99

der har undertegnet sig Trefoldig Nar Tredobbelte etc. etc. etc.

Trefoldig Nar tredobbelte,
etc. hvad har Drevet
5 Din Charlatan dit spøgelse,
At du saa grov har Skrevet
Om den der skrev saa smuk og Got
Om sin afdøde Rector,
Og dermed gjorde ingen spot,
10 Ey Bisp ey Rector Lector
De sidste Lærere hand Som
Discipel haver høret,
Dem taler hand jo ene Om,
Og andre ey har Røret,
15 Du har vel glemt Positio
Unius ey kand være
Alterius exclusio
Det er dig en Vanære
Hans Vers sig selv forsvare kand
20 og det var ham en Lycke
Da du med din begiort Forstand
hans Vers lod atter trykke

Hvor tør du Kiøtter bieffe Saa
imod en Rectors Kræfter
25 Du bør som Binde Hund at staae
Ved Pindi Top herefter
Der skal du underholdes ved
Den feede Savt som Rinder
Af din Appollo og tilmed
30 Af dine Nii Gudinder
De Musers Ploug Appollos Slug
Parnassi Nordske Rotte
Du rimer paa Pedantisk Brug
men dievelsk kand du spotte
35 Du spottefugl naar saae du vel
Vor salig Falster flyve
Fra Død og Grav, som tosse selv
Du i dit Vers tør lyve
Naar saae du Falster bede til
40 At gjøre Muus til Stierner
Som din Pedant dog Skrive vil
for Rimets Skyld til Hierner
Ja paa Parnassi Tindings Stæd
Du fik det vel at høre
45 Der din Apollo dig Beskeed
Af det vil jeg ei Røre
Du fører vores Falster op
Paa din Parnassi Tinding
Som Fanden førte X^{sti} Krop
50 Din Giek det er din Vinding
Du skriver ud i dit Pasqvill
At Falster er opstanden
Ney hand som du ey førte stiiil
Du spottefulde Fanden

- ⁵⁵ Saa krøb og frem et Spøgelse
udi Kong Sauli dage
I Samuelis Lignelse
med sin løgnagtig Klage
Nu du Masqverte Samuel
- ⁶⁰ Af Pindi Top udkrøben
Pak dig udi dit Hekkenfeld
Hvoraf du est udløben
Jeg maner dig du Fuule Aand
Ned i Parnassi høye
- ⁶⁵ Der skal du føle Hectors Haand
Kand din Apollo bøye
March, synk forsvind som dug for Soel
Lad ingen meer dig høre
Staae saa ved din Apollo Stoel
- ⁷⁰ naar hand vil noget Giøre
Kom nu i hans Parnassi Choer
I gamle Muse Qvinder
Og setter hvad som i Formaaer
Omkring Gespendstens Kinder
- ⁷⁵ Ey Laurbær, men en Jordbærkrands
Best passer til hans snude
Indtil hand Faar igien sin sands
Og lader af at tude
Spøg nu du Giæk imens du vil
- ⁸⁰ med Rector og med Riibe
men tii dog helst du ikkun stil
Vil du ey meer i Knibe
Thi har du skurv saa har jeg Luud
hvormed jeg dig skal tvette
- ⁸⁵ Saa din Calumniantisk Huud
det aldrig skal forgiette

Til slutning du Parnassi Nar
Vil jeg dig skam befale
Men sig om du fik ikke svar
90 Der var som Din Tiltale.

Ribe Katedralskoles Bibl. D 25 Stubiana. 2 Kvarblade. – *Litt.*: Kinch S. 22. –
Jf. Indl. S. 38 og 71.

[1 No. 99] Nummeret paa Kiøbenhavnſke danſke Poſtidender 11. Dec. 1752,
ſom bragte Stubs Digt. 3–4 Trefoldig.. etc.] jf. Slutningen af Stubs Digt.
15–17 Positio.. exclusio] *Sætning i Retorikken; En Paastand kan ikke udelukke
en anden Paastand.* – 31 Slug] *Swælg.* 32 Nordske] *nordiske.* 55–57 Spø-
gølse.. Lignelse] se r. *Samuels Bog Kap.* 28.

9 *

131

III. Digt, som har været tillagt
Ambrosius Stub, se Indl. S. 52

Det menneskelige Livs Løb

Melodie: Føds, græde, die og linds.
Componeret i Dramen.

Fødes, Græde, Svøbes, Ammes,
5 Vugges, Tumbles, Bæres, Gaae,
Tugtes og i Tvang annammes,
Leege, Voxe, Tanker faae,
Elske, Beile, Giftes, Mages,
Lykke veltes need og op,
10 Ældes, Svækkes, Døe, Begraves:
Det er alt vort Levnets Lob.

Fødes er vor første Smerte,
Skiøndt vi selv det ei forstaae,
Fødsels Frugten er et Hierte,
15 Fuldt af Synd og ond Attraae,
Fyrsten fødes som en Bonde,
Begges baade Liv og Krop
Af Naturen ere onde;
Ondskab er vort Levnets Lob. —

20 Græde er vor første Stemme,
Først vi Verden faae at see;
Første Lyd vi låer fornemme,
Er et kleinligt Ak og Vee;